

Propozycje zadań dla dzieci 3 – 4 letnich „PSZCZÓŁKI” LUBIMY KSIĄŻKI

1. Nikt się nie spodziewa – gimnastyka buzi i języka Małgorzaty Barańskiej.

W górze słońko świeci, - /unoszenie nad głowę złożonych razem dłoni z szeroko rozstawionymi palcami/
ptaszek sobie leci, - /skrzyżowanie nadgarstków i kiwanie jednocześnie wszystkimi palcami (skrzydła)/
szumią, szumią drzewa, - /opuszczenie rąk na wysokość twarzy i poruszanie wyprostowanymi palcami obu dłoni (gałęzie drzew)/
nikt się nie spodziewa, że... - /rozłożenie szeroko rąk i poruszanie nimi lekko w górę i w dół/.

2. „Moje książki” – słuchanie wiersza Iwony Salach.

Moje książki kolorowe
stoją równo na półeczce.
Myję ręce i oglądam
kartkę po karteczce.
Czasem książki czyta mama,
bo ja nie potrafię sama.
Z książek wiele się dowiecie
o szerokim, pięknym świecie.
O roślinkach, o zwierzętach,
o dalekich krajach też.
Wszystko w książkach jest zamknięte,
a więc ją do ręki bierz.

3. „Moja ulubiona książka” – rozmowa z dziećmi w oparciu o obrazki.
Dziecko wybiera swoją ulubioną książkę. Opowiadają o swojej książce – tytuł, o czym opowiada, dlaczego ją najbardziej lubi. Ogląda ilustracje.
4. „Książka i książka” – rozmowa z dziećmi. Rodzic prezentuje różnego rodzaju książki – dla dzieci, dla dorosłych, albumy, podręczniki, e-booki itp. Dzieci oglądają wszystkie te książki, a następnie odpowiadają na pytania: Dla kogo przeznaczone są te książki? Jak wyglądają te wszystkie książki? Czym one się różnią? Dlaczego należy czytać książki?. Następnie każde dziecko wybiera jedną książkę i określa, do jakiej kategorii ona należy.
5. „Bajkopisarz” – rozmowa z dziećmi na podstawie rymowanki i ilustracji w Księdze zawodów.

Bajkopisarz

Pisarz bardzo lubi ciszę,
wtedy dobrze mu się pisze.
Teraz już nie skrobie piórem,
tylko stuka w klawiaturę.

Czym zajmuje się pisarz? W jakiej atmosferze lubi pracować pisarz?
Dlaczego? W jaki sposób, czym pisali pisarze dawniej? W jaki sposób,
na czym pisarz pisze w obecnych czasach?
Dzieci odszukują różnice na obrazkach.

6. Rozwiązywanie zagadek „Bajkowe postacie”.

Bardzo lubi słodki miód.
Zawsze czuje w brzuszku głód.
Znają z książek go dzieciaki,
najsławniejszym jest Misiakiem!

Bardzo ładna z niej dziewczynka,
Uśmiechnięta u niej minka.
Gdy dla babci leki niesie
To spotyka wilka w lesie.

Z jakiej jesteście bajki?
To my - braciszek i siostrzyczka.
Znaleźliśmy w lesie śliczną chatkę.
Całą ze słodkiego pierniczka.

Z drewna wystrugany,
chłopiec z bajki znany.
Kiedy kłamał w głos,
szybko rósł mu nos.

To malutka jest istota,
która bardzo nie lubi błota.
W różnych miejscach już mieszkała,
W mysiej norce przebywała.
ocaliła jaskółeczkę,
poleciała z nią przez rzeczkę.
Tam król elfów dał koronę,
wkrótce pojął ją za żonę.

7. „Układamy książki na półkach” – matematyczna zabawa dydaktyczna.

Dzieci siedzą na dywanie. Każde dziecko rozkłada przed sobą szarfę, może to być np. skakanka lub kawałek sznurka. Układa ją w linii poziomej przed sobą. W kilku miejscach na dywanie leżą pocięte kartki (mogą być kolorowe gazety, pocięte na mniejsze prostokąty) lub inne elementy w kształcie prostokątów lub kwadratów, ok.10. Będą imitowały książki. Zadaniem każdego dziecka jest przyniesienie i postawienie tyłu książek na półce, ile powie rodzic. Mówi: Przynieś i postaw 2 książki. Przynieś i postaw 1 książkę. Ile teraz jest książek na półce? Przynieś jeszcze dwie książki. Policz wszystkie książki na półce. Przynieś 1 książkę. Policz książki na półce. Ile ich jest? (6). Kłanijcie 6 razy. Podskoczcie 6 razy. Pokażcie 6 paluszków. Przynieście tyle samo klocków i ułóżcie je nad książkami. Dzieci wykonują polecenia rodzica. Zabawę powtarzamy kilkakrotnie ze zmianą wyniku dodawania. Można wprowadzić element odejmowania: Zabierz książkę.

8. „Jak wygląda książka?” – rozmowa z dziećmi.

Każde dziecko trzyma książkę i ogląda ją. Rodzic zwraca uwagę dziecka na elementy takie jak: okładka, strona tytułowa, tytuł książki itp. Dzieci odszukują i wskazują wymieniane elementy na swoich książkach.

9. „Mój ulubiony bohater z bajki” – praca plastyczna.

Dzieci rysują swojego ulubionego bohatera z wybranej bajki.

10. „Zmartwienie Tupa” – rozmowa z dziećmi.

Rodzic wykorzystuje do rozmowy zniszczoną książkę, ilustrację jak należy dbać o książki oraz maskotkę Tupa. Wyjaśnia, że Tup opowiedział mu o swoim zmartwieniu. Chciał obejrzeć książeczki, bo bardzo to lubi, ale zobaczył, że np. jedna ma pourywane kartki, jest bez okładki, jest porysowana. Bardzo go to zasmuciło. Nie chciał ich już oglądać, bo bał się, że jeszcze bardziej się zniszczy i chciał zapytać dzieci, czy wiecie, co trzeba zrobić, jak należy się obchodzić z książkami, by ich nie niszczyć. Dzieci odpowiadają na pytania. Na koniec Tup proponuje dzieciom, by pomogły w naprawianiu książki, sklejanii rozerwanych kartek, obklejaniu ich itp. Dzieci sklejają, obklejają i odkładają książki na miejsce. Przypominają sobie też zasady korzystania z kącika książki. Po zabawie Tup dziękuje dzieciom za pomoc.

11. Opowiadanie: Wycieczka do biblioteki Olga Masiuk

Dzieci miały iść z Panią do biblioteki. – Chyba wolałbym iść do kina – powiedział Szczypior. – W bibliotece musi być strasznie nudno. – I pewnie trzeba być cicho – jęknęła Elizka. – Ja umiem cicho tupać, więc sobie poradzę – rzekł Tup i na dowód potupał kilka kroków w absolutnej ciszy. Zośka spojrzała na niego z uznaniem, a potem skrzywiła się. – A my dostaniemy takie głupie kapcie, które trzeba będzie nałożyć na buty i będzie tam pani w wielkich okularach i będzie krzyczała, żeby myć ręce. – Skąd wiesz? – przeraził się Kuba. – Widziałam na filmie. Nastroje panowały więc okropne, ale nie było wyjścia, trzeba było iść grzecznie do biblioteki. Biblioteka nie mieściła się daleko od przedszkola, więc spacer nie zajął wiele czasu. Dzieci weszły do przytulnego pomieszczenia. Trzeba przyznać, że pierwsze wrażenie nie było takie złe – wszędzie wznosiły się półki z książkami i ich kolorowe grzbiety wyglądały sympatycznie. Tup szybko potupał między regałami i zadarł wysoko pyszczek. Zdaje się, że kurz musiał mu się zakręcić w nosie i bo kichnął donośnie. Na to kichnięcie weszła jakaś pani. Co prawda miała okulary, ale w wesołych pomarańczowych oprawkach i zamiast, jak się dzieci spodziewały, nakrzyczeć na Tupa, roześmiała się i krzyknęła: – Na zdrowie! Czy interesują cię książki o zającach czy o ludziach? – zapytała. – To są książki o zającach?! – Tup był bardzo zdziwiony. – Oczywiście, że są. O wszystkim są książki – odpowiedziała miła pani. – Ale nie chcę takich, w których będzie o tym, gdzie zające żyją i co jedzą, bo to wiem – powiedział Tup. – Chciałbym taką książkę, w której zające mają przygody. – Ma się rozumieć, że takie książki są najciekawsze – powiedziała pani. – Czy króliki także cię interesują? – zapytała poważnie. Tup skinął pyszczkiem i za chwilę pani położyła przed nim stosik książek. Był tam tom opowiadań o dzielnym zającu i o zającu podróżniku i wiele, wiele innych. Tup zaczął przeglądać książki. Miały piękne obrazki. – Ale co jest tam napisane? – dopytywał niespokojnie. – Możecie wziąć te książki ze sobą i Pani w przedszkolu wam przeczyta. Muszę wam tylko założyć kartę czytelników. – I tam będzie pani zapisywać, czy myjemy ręce? – domyślił się Szczypior. Pani bibliotekarka znów roześmiała się serdecznie. – Skądże. Zapiszę wasze imiona i tytuły książek, które wypożyczycie. I dzieci z powagą podawały swoje imiona. A pani zanotowała wszystko na karcie – Zosia, Elizka, Kuba, Szczypior i Tup. I każde z dzieci wybrało sobie książkę. A kiedy Pani im wszystkie

te książki przeczyta, przyjdą do biblioteki po kolejne, a na karcie pojawiają się kolejne tytuły. To w sumie niezła zabawa.

Rodzic zadaje dzieciom pytania: Dokąd dzieci poszły na wycieczkę? Kogo spotkał Tup w bibliotece? W czym pomogła Tupowi pani bibliotekarka? Po co idziemy do biblioteki? Co trzeba zrobić, by móc wziąć książki do domu?.

12. „Kto pracuje w bibliotece?” – rozmowa na podstawie ilustracji w Księdze zawodów.

ZABAWY RUCHOWE:

„Twarde – miękkie” – zabawa orientacyjno-porządkowa.

Dzieci poruszają się po wskazanym terenie w określony sposób: biegają, chodzą, podskakują. Na hasło: Twarde! szybko podchodzą do pnia drzewa lub innego wskazanego wcześniej elementu. Na hasło: Miękkie! dotykają trawy, liści krzewów itp.

„Książka” - zabawa z elementem wyprostnym.

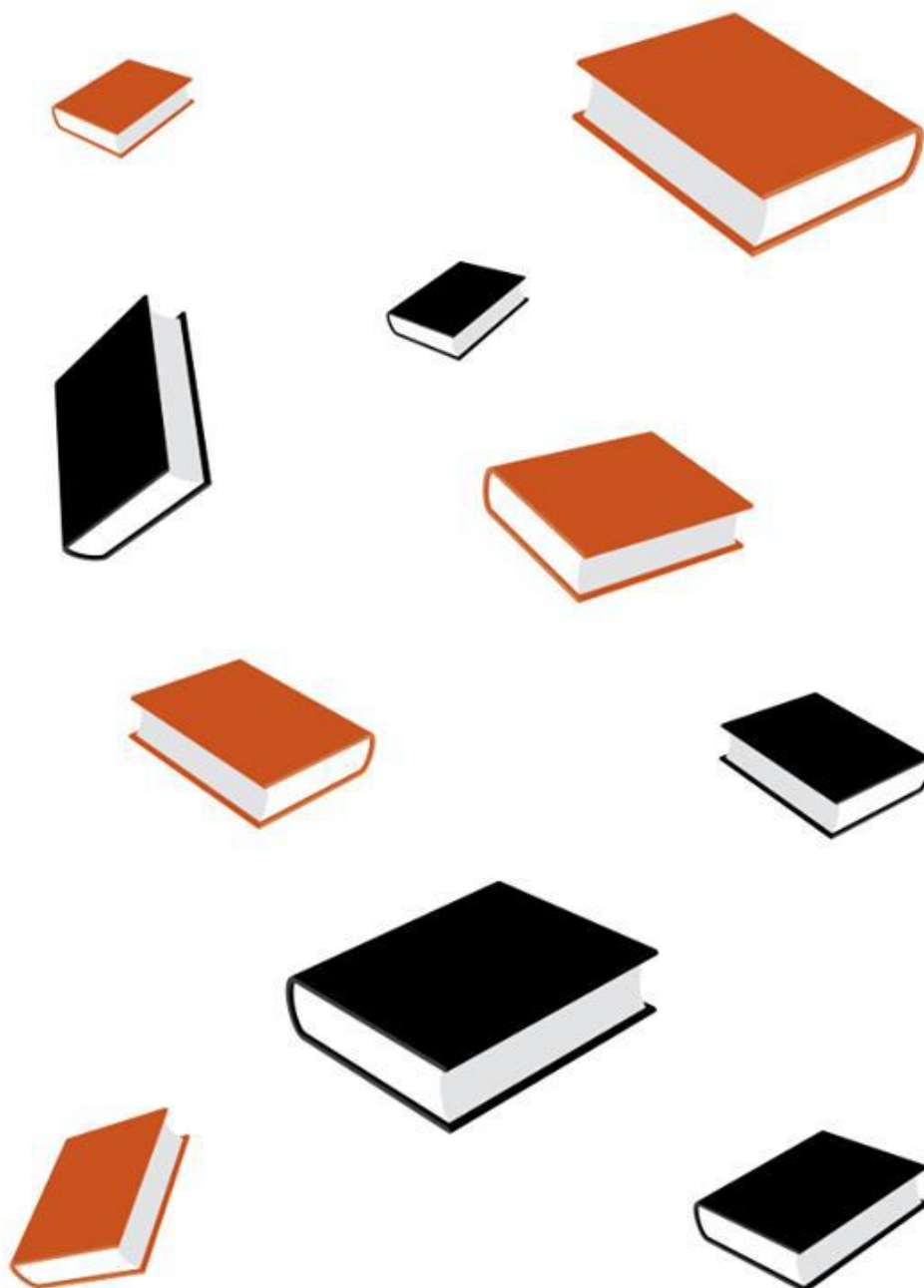
Chodzenie z książką na głowie.

„Książka zamknięta- książka otwarta” - dziecko leży na dywanie na brzuchu, ręce i nogi wzdłuż tułowia (Książka zamknięta), na hasło książka otwarta przewraca się na plecy, rozkłada ręce i nogi.

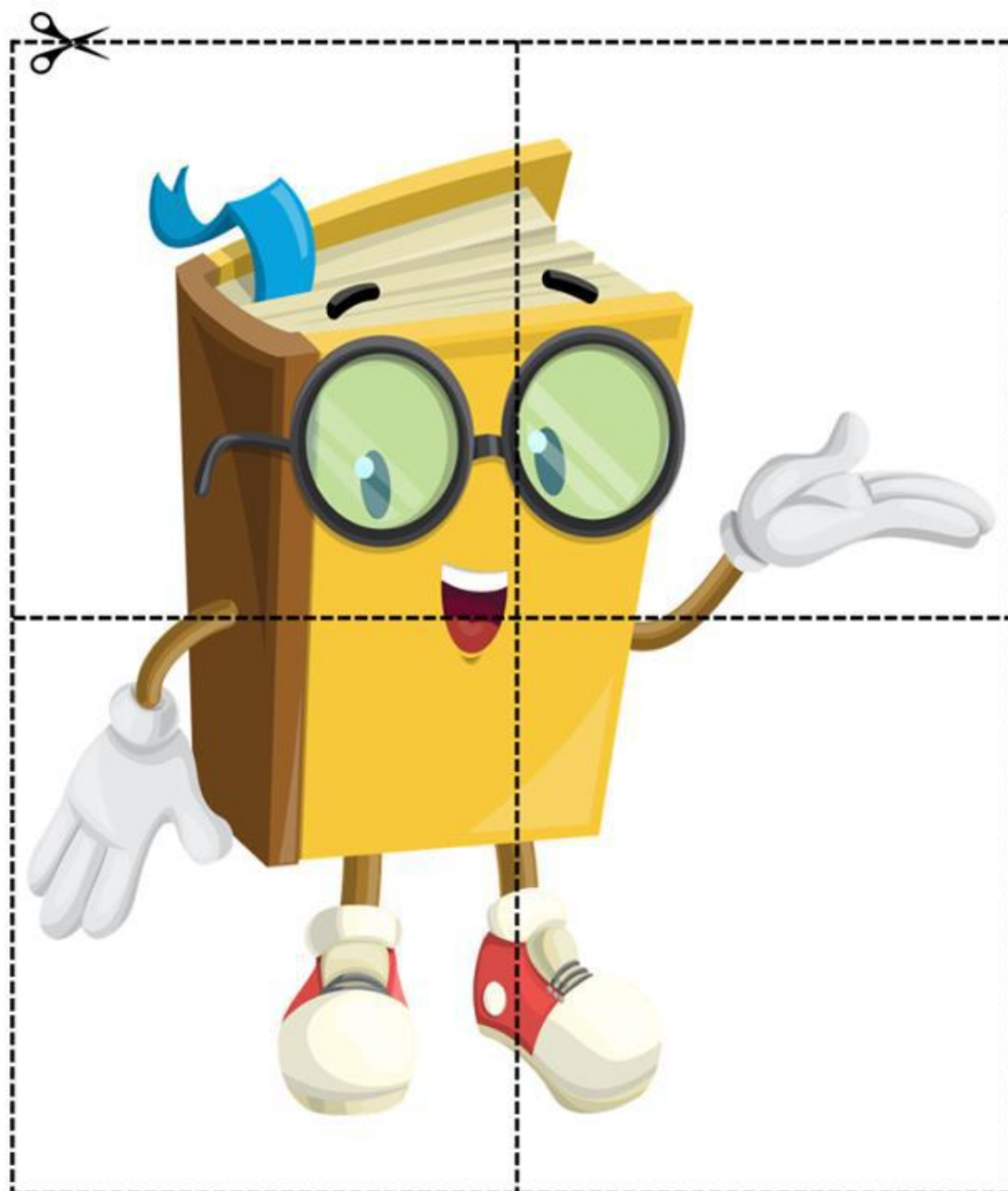
Połącz w pary takie same książki.

Otocz pętlą największą książkę w czarnej okładce i najmniejszą książkę w pomarańczowej okładce.

Wytnij elementy układanki i naklej na osobną kartkę,
by stworzyć kompletny obrazek.

Dorysuj na półkach książki według schematu.

